

rup, Charlottenlund og Gentofte, idet disse i økonomisk Henseende faktisk blive ringere stillede end deres Kammerater i København. Der er derfor saa meget, der taler for at vende tilbage til det oprindelige Forslag, at ogsaa jeg paa det bedste tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 vil jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte ved Sagens anden Behandling, og jeg fik den Gang Tilslutning fra den højtærede Minister. Jeg tør ikke sige, om den gjaldt alle de Mænd, jeg nævnedes, som efter min Mening høre under Kategorien: „med Rorsbetjente ligestillede“, men at Frilagerarbejdere gøre det, er der ikke Tvivl om, det har Ministeren meddelt mig. Der er imidlertid adskillige andre, der ere fremhævede i Dag af det ærede Medlem fra Nykøbing, og jeg skal gøre opmærksom paa, at ogsaa det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) har anført forskellige Arbejdere ved Toldvæsenet, som i enhver Henseende maa ligestilles med Frilagerarbejdere, og naar disse ligestilles med Rorsbetjente, maa disse andre ogsaa blive det. Det er af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalt, at det vil være os fuldkommen tilstrækkeligt, naar vi faa en Udtalelse af den højtærede Finansminister, som betrygger, at alle, der regnes for og kunne anses for ligestillede med Rorsbetjente, ville komme ind under 1ste Lønningsklasse, og i saa Fald have vi ikke noget som helst Ønske om at fastholde dette Forslag yderligere.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Nykøbing. Vi komme saa til Ændringsforslag Nr. 6, der tilsigter at give Tjenestemænd, som have 30 Aars Tjenestealder, 1 Alderstillæg, og Tjenestemænd, der have 36 Aars Tjenestealder, 2 Alderstillæg. Der blev talt om det tilsvarende Forslag ved Sagens anden Behandling her i Tinget, og der har utvivlsomt indenfor Udvalget været ikke ringe Sympati for dette Forslag, og et Udslag i saa Henseende af disse Forventninger var det ogsaa, at jeg paa mine Meningsfællers og egne Vegne tog det oprindelige Forslag tilbage ved Sagens anden Behandling, idet vi forventede, at vi mellem anden og tredie Behandling skulde komme overens med andre Medlemmer af Udvalget saaledes, at der kunde foreligge en Fællesindstilling eller i hvert Fald en Flertalsindstilling. Ændringsforslaget med dets nuværende Indhold er ikke ganske enslydende

med Ændringsforslaget, som det saa ud ved anden Behandling, idet Aldersgrænsen som Betingelse for 1ste Alderstillæg er forhøjet fra 24 til 30 Aar, og Aldersgrænsen som Betingelse for 2det Tillæg er forhøjet fra 32 til 36 Aar. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at dette ikke er vort Ønske eller vort Ændringsforslag, det er foreslaaet fra anden Side, og vi have da givet det vor Tilslutning, fordi vi mene, at naar der er vist den Imødekommen at forhøje disse Grænser fra henholdsvis 24 til 30 Aar og fra 32 til 36 Aar, vise vi i Virkeligheden vor gode Villie til at gøre, hvad vi kunne, for at samle Flertal herom. Det er ikke lykkedes at faa et Flertal om Indstillingen, men jeg tror dog, det skal lykkes ved Afstemningen at faa Flertal. Jeg vil bede ærede Medlemmer nøje overveje, hvad det er, her sker. Det vil i finansiell Henseende betyde overmaade lidt, saavidt man kan regne ud omtrent 10,000 Kr. aarlig, maaske 12,000 Kr. maaske 8,000 Kr., men med et rundt Tal 10,000 Kr. Det er altsaa finansielt set ret betydningsløst, men for de paagældende Tjenestemænd betyder det meget, om end det maa indrømmes, at det er en meget beskedent Fordring, at de, naar de have 30 Aars Tjeneste bag sig, faa et Alderstillæg og, naar de have 36 Aars Tjeneste bag sig, faa 2 Alderstillæg. Jeg haaber derfor, at ærede Medlemmer i Dag ville yde Ændringsforslag Nr. 6 deres Tilslutning.

Jeg havde ved anden Behandling meget varmt anbefalet, at nogle Ranger- og Pakhusmestre, som ere ansatte i 11te Lønningsklasse, maatte rykke op i 14de sammen med Værkmestre af 2den Grad, med hvem de tidligere have staaet sammen, men det er desværre ikke lykkedes. Overbanemestre og Telegrafmestre af 2den Grad skulde gerne have været op i 17de Lønningsklasse, men de ere blevne i 16de. Jeg har ikke villet stille Ændringsforslag for ikke at genere Lovforslagets Vandring gennem Tingene. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at da man i 1903 vedtog Loven om Statsbanernes Ordning, blev det fra forskellige Sider udtalt, at det var en Forudsætning, at disse Mænd efterhaanden, som der blev ledige Pladser i de samme Klasser af 1ste Grad, rykkede derop. Det er ikke altid sket. Der kan maaske ogsaa nok være Tilfælde, hvor man skal have en særlig betroet Mand til en enkelt Stilling blandt Overbanemestrene og Telegrafmestrene af 1ste Grad, men i Almindelighed maa Forfremmelser sikkert